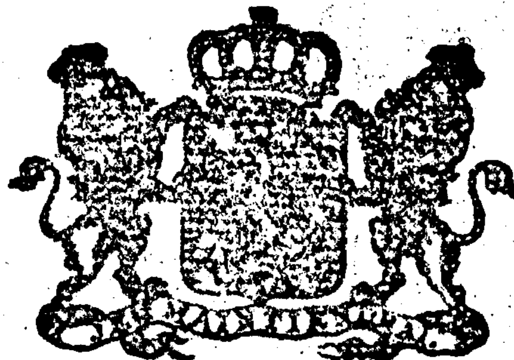
STAND DER MAAN.

5 November . . . . LAATSTE KWARTIER.
11 » . . . . . NIEUWE MAAN.
19 » . . . . . EERSTE KWARTIER.
27 » . . . . . VOLLE MAAN.

WATERGETIJEN.

		Hoog Water.	Laag Water.
27	WOENSDAG . . . 's morg.	6-00 's av.	12-00
28	DONDERDAG. . . »	6-45 »	12-45
29	VRIJDAG. . . . »	7-30 »	1-30
30	ZATURDAG . . . »	8-15 »	2-15

SURINAAMSCHE COURANT.

A°. 1833. WOENSDAG, DEN 27sten NOVEMBER. N°. 95.

PARAMARIBO.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

Den 25 November 1833.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, zijn bij resolutie van den 22sten en 23sten dezer, n°s. 1325/1239 en 1329/1243, benoemd en aangesteld, tot *Translateur in de Neger-Engelsche Spraak,* JAQUES CORNELIS NASSY DAVIDSZOON.

En tot *Wijkmeester* van de Wijk L. C., MOZES MEIJER DE HART; en zulks in plaats van SAMUEL FERDINAND FLU, op verzoek uit die betrekking *eervol* ontslagen.

DE GOUVERNEMENTS SECRETARIS.
Bij afwezigheid van denzelven,
F. C. COBLIJN,
1ste Commies.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

Den 25 November 1833.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, zijn bij resolutie van den 23sten dezer, n°. 1325/1239, tot *Dienaren van Justitie,* alhier, benoemd en aangesteld, ADRIANUS DICTUS en GERNARD FRICHINY.

DE GOUVERNEMENTS SECRETARIS.
Bij afwezigheid van denzelven,
F. C. COBLIJN,
1ste Commies.

ADVERTENTIËN.

Aanbesteding voor het Jaar 1834.

De *Administrateur van Financien,* zal onder nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen aan de *minst inschrijvenden* aanbesteden, de levering der gedurende het Jaar 1834, voor het Gouvernement dezer Kolonie benoodigde diverse artikelen, bestaande in:

LEVENSMIDDELEN, als: *Versch Vleesch; Gevogelte; Gezouten Vleesch; Spek; Visch; Meel Rijst; Gort; Banannen; Azijn; Jenever; Roode en Madera Wijn; Broodsuiker; Kakao; Thee; Boter,* enz.

STOFFAGIE, KLEEDERAGIEN en DIVERSE BENOODIGDHEDEN VOOR SLAVEN.

KANTOOR- EN SCHRIJFBEHOEFTEN, als: *Papier; Pennen; Ouwels; Potlooden; Inkt,* enz.

LICHT EN BRANDSTOFFEN, als: *Olie; Kaarsen; Brandhout* en *Steenkolen.*

BOUW-MATERIALEN EN GEREEDSCHAPPEN, als: *Hollandsche-, Inlandsche- en Amerikaansche Houtwaren; Steenen; Tigchels; Plavuizen; Kalk; Cement; Koper; IJzer- en Verfswaren; Timmer-, Metsel-, Smids-, Kuiper- en Veldgereedschappen,* enz.; nader vermeld op de specifieke lijst, liggende, benevens de condities en voorwaarden, waarop het Gouvernement genegen is de levering aan te besteden, voor de Gegadigden aan het lokaal der Financiële Administratie ter *visie,* alwaar de verzegelde inschrijvings-billetten, vergezeld van monsters, voor zoo verre die vereischt worden, zullen worden aangenomen, tot des namiddags twee uren van Maandag den 16den December aanstaande.

Paramaribo, den 25 November 1833.
De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

(44090) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname,* zal op Donderdag den 28sten November 1833, des morgens *half acht* uren, ter Kastelenije van gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Diverse *IJzerwaren* en *Goederen;* aankomende BARTUS VAN EMDEN.

Paramaribo den 26 November 1833.

(44087) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname,* zal op Vrijdag den 29sten November 1833, des morgens *negen* uren, ter kastelenije van gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Plantaadje *CLEMENSBURG,* en daarbij behoorende Gronden van de Plantaadje *SAXEN.*

De Plantaadje *BUIJS EN VLIJT,* aankomende ANNA JULIEN, huisvrouw van JOHAN GOTFRIED CLEMEN, privé en qq., ieder met derzelver Gronden, Bepotingen en Beplantingen, Gebouwen, Slavenmagt, Vee, Gereedschappen en verdere Ap- en Dependentien, alles ingevolge Inventarissen ter *visie,* ten kantore van den Exploicteur.

Paramaribo den 24 November 1833.

Op aanstaande Zaturdag den 30sten dezer, des morgens ten *half zes* uren, zal de gewone Excercitie met de *Brandspuiten,* N°. 1 en 2 plaats vinden.

Paramaribo den 26 November 1833.
De Opperbrandmeester,
H. G. ROUX.

(45925) *,* Heden verloste zeer voorspoedig van eene welgeschapene *DOCHTER,* AALTJE SWIJT, geliefde Echtgenoot van

PARAMARIBO, *25 November* 1833. C. J. VAN WEST.

(45835) ☠ Op den 23sten dezer overleed alhier, tot mijne innige droefheid, mijne Vriendin, Vrouwe CLARA MARIA BAURICIUS, Wed. J. S. LA CLÉ, in den gezegenden Ouderdom van 85 Jaren, 1 Maand en 14 Dagen.

Geve daarvan door deze kennis aan hare Vrienden en Bekenden.

Paramaribo den 24 November 1833.
H. KLINT,
Testamentaire Executeur.

(44138) *,* In het laatst der Maand MAART 1834, de juiste dag nader bekend te maken, zal te *AMSTERDAM,* door de MAKELAARS G. BLANCKE, J. SAPORTAS, H. OYENS, G. BLANCKE Gz., H. ZWEERTS en A. KERSJES, publiek en op de gewone wijze worden geveild:

De KOFFIJ-PLANTAADJE, genaamd *CHARLOTTENBURG,* gelegen in deze Kolonie, ter linkerhand in het opvaren van de rivier *Cottica,* tusschen de Plantaadjen *LEVERPOOL* en *BEEKVLIET;* groot 460 AKKERS, en zulks met al derzelver AANHOORIGHEDEN en SLAVENMAGT (bestaande thans in 164 Koppen).

Verdere voorloopige informatien zijn te bekomen ten Kantore van de Heeren Wed. VEREUL & ZOON en MOYET & C°., te *Amsterdam,* en bij bovengemelde Makelaars; alsmede in deze Kolonie bij de Ondergeteekenden, alwaar, even als ten Kantore van den Notaris H. MEYER CLUWEN, te *Amsterdam,* de veilconditien ter lezing liggen.

SURINAME, den 25 November 1833.
L. THIJM qq.
A. F. GERDEMAN qq.

(45882) Wordt bij *publieke Inschrijving* te KOOP aangeboden, van Plantaadje *Clemensburg:*

p. m. 6000 ℔ SCHOONE KATOEN.

Van de Plantaadje *Buijs en Vlijt:*

p. m. 720 ℔ heele witte bast, 495 ℔ dito zwarte », 60 ℔ gebroken } KOFFIJ,

en liggende in de Waag ter bezigtiging.

De Inschrijvings-billetten, zullen ter Griffie van het Geregtshof dezer Kolonie worden aangenomen, tot den 28sten dezer, des morgens *negen* uren, als wanneer dezelve door Heeren Gecommitteerde Raden, zullen worden geopend.

De kooper zal betalen voor ieder ledige baal *f* 1.

Paramaribo, den 25 November 1833.
JAN DE JAGER Ez.,
c. s. Sekwester.

(45885) J. E. LYONS, zal *MORGEN* op Vendu verkoopen: Nieuwe Sinkgoederen, 43 vaatjes Boter, kistjes Sigaren en Tabak, en eenige IJzerwaren. — Mede een Ponts lading Wane Planken voor rekening den Houtgrond *Onoribo.*

Voorts voor rekening van het Gouvernement, een partij Bak Goederen, als: Kisten, Bakken, Vaatjes, Lepel en Vorken, enz., enz.

(45878) De ondergeteekende voornemens zijnde een reis naar Europa te doen, verzoekt degenen die aan de Firma H. DEGENHARD & C°., verschuldigd zijn betaling te doen, daar hij anders hoe ongaarne ook de nalatigen in regten zullen vervolgen.

Paramaribo, den 26 November 1833.
H. DEGENHARD.

SCHEEPSTIJDINGEN.

Binnengekomen:

Den 24sten dezer, het Schip *Piet Hein,* Kapt. WM. TURNBULL, van Rotterdam; Passagiers: de Heer *George Banks,* Mejufvrouwen *Elisabeth Tijndall, S. E. Tyndall, Sara Tijndall, Japin, Cameron, C. Barton* en Mevrouw de Douairière *G. C. Gordon,* geb. *van Imbyze van Batenburg.*

MENGELINGEN.

VADERLANDSLIEFDE EN ZELFOFFERING.

JOHANNA D'ARC, te *Dom-Remij*, een dorp in *Lotheringen*, geboren, had van hare arme, maar brave, ouders eene opvoeding genoten, overeenkomstig hunnen stand. Doch vooral hadden zij haar eene groote liefde voor het Vaderland ingeprent, zoo dat zij vaak den hemel voor de bevrijding van *Frankrijk* smeekte, hetwelk destijds bijna geheel door de Engelschen overheerd was geworden. Deze maagd paarde ook mannelijke deugden bij die van haar geslacht. Een arbeidzaam leven had haar van natuur sterk ligchaam nog meer verhard, terwijl zij in alles eene moedige ziel vertoonde.

Naauwelijks zeventien jaren oud, ging zij naar BAUDRICOURT, bevelhebber van het naburige stedeke *Vaucouleurs*. Zij meende door den hemel bestemd te zijn, om aan *Frankrijk* deszelfs roem en onafhankelijkheid te hergeven, en zij wenschte een geleide, om den koning te gaan opzoeken. De stadvoogd weifelde lang, wat te doen; want hij beschouwde haar als eene zottin. Op haar dringend aanhouden gaf hij haar eindelijk wapenen en twee edellieden met hunne schildknapen mede. »Ga," sprak hij, »er kome dan van, wat er wille!" Te *Chinon*, alwaar de koning zich ophield aangekomen, beraadde men zich wel twee dagen, of men haar ook gehoor zoude verleenen. Meer uit nieuwsgierigheid, dan uit belangstelling, voldeed men eindelijk aan haar verzoek. KAREL VII had zich, zonder eenig teeken zijner waardigheid, onder de menigte gemengd, om haar onopgemerkt te kunnen gadeslaan. JOHANNA wist hem echter te onderscheiden en aan te duiden, terwijl zij verzekerde, dat zij zijn beeld in hare bepeinzingen gezien had. Vergeefs beweerde men, dat zij zich misleide. »Hij is het, hij is het!" riep zij. Men bewonderde thans hare stoutmoedigheid en ook KAREL was bewogen. »Edele Dauphin!" zeide het jonge landmeisje tot hem, »ik ben de maagd »JOHANNA, en de God des hemels heeft »mij gezonden, om u te ondersteunen. »Indien gij mij krijgslieden medegeeft, zal »ik, onder zijne bescherming, de belegering van *Orleans* doen opbreken, en u, »ter zalving, binnen *Reims*, ten spijte al »uwer vijanden geleiden."

Deze vleijende beloften haalden den koning over, die nu aan de maagd een gevolg, overeenkomstig dat eens veldoversten, verleende.

De jonge heldin plaatste zich aan het hoofd van een konvooi, dat voor *Orleans* bestemd was. In het jaar 1429, trok zij zegevierende binnen de belegerde vesting; en zij had den vijand voor *Orleans* overwonnen, die vijf duizend strijders in dit gevecht verloor.

Thans moest zij den koning naar *Reims* geleiden. Ook deze belofte vervulde zij door hare zegevierende wapenen. Zij ging, met den hertog van *Alencon*, de vesting *Jargeau* belegeren. Nadat men de voorsteden ingenomen had, riep zij tot den hertog: »Voorwaarts! tot den storm!" De krijgslieden volgden haar; men plantte de stormladders tegen den muur, en de strijd begon verschrikkelijk te woeden. JOHANNA trotseerde den vijand en moedigde hare kampgenooten aan. De belegerden spanden echter alle krachten in, om den storm af te slaan; JOHANNA werd aan het hoofd gewond, en deinsde aan den voet van den muur neder. Maar zij stond onverschrokken weder op, en terwijl zij eenen nieuwen stormladder voortplantte, riep zij uit: »Stijgt op, stijgt op, mijne vrienden! »God is met ons, houdt stand!" Onder aanvoering dezer heldin streden de Franschen als leeuwen, namen de stad, en velden die allen ter neder, die nog weerstand boden.

Door zoodanige krijgsdaden opende JOHANNA zich in alen weg naar *Reims*, en KAREL VII werd aldaar gezalfd. De jeugdige heldin woonde deze plegtigheid bij, met hare vaan in de hand. Hiermede hield zij hare roeping geëindigd; dan, op verzoek des konings en harer zuster hield zij nog, ofschoon met weerzin, het zwaard omgord. Zij voorspelde zich haar eigen ongeluk, en dit trof haar inderdaad ook zeer spoedig. Zij werd in de belegering van *Compigne* gevangen genomen, en door JAN VAN LUXEMBURG aan de Engelschen verkocht.

De Engelschen beschouwden de maagd van *Orleans* geenszins als eene heldin, wier moed en krijgsdaden hoogen eerbied verdienden. Neen, zij schandvlekten hun gedrag op het snoodst, door haar, als eene tooveres, ten vure te doemen. Doch JOHANNA bleef zich ook bij dit verschrikkelijk vonnis gelijk. Door hare beulen ondervraagd of zij steeds den Bourgondiers en hunnen bondgenooten vijandschap toegedragen had, antwoordde zij: »Ik heb steeds verlangd »dat mijn koning zijne staten mogt herwinnen."

»Hebt gij," vroeg men haar vervolgens, »onderscheidene standaards gebruikt? hebt »gij die laten inzegenen? Hieldet gij u »overtuigd, dat zoodanige banier gelukkig »voor u moest zijn, en wildet gij zulks aan »de Franschen doen gelooven?"

»Ik nam," sprak JOHANNA, »slechts »den eenen nieuwen standaard, wanneer de »laatstgebezigde gebroken was; maar nooit »heb ik denzelven met bijzondere plegtigheid laten inzegenen, terwijl ik de bescherming der goede zaak van hen afsmeekte, »wier heilige namen in mijne banieren »prijkten. Wat het geluk mijner vaandels »aanbelangt, dit schraagde ik door mijnen »moed, terwijl ik mij midden in den vijand »wierp, en hiertoe mijne krijgsmakkers »insgelijks aanvuurde."

»Hebt gij ook tooveressen gezien, en wat »denkt gij er van?"

»Ik heb geene tooveressen gezien, en »geloof er ook niet aan."

Men stelde haar thans een geschrift ter onderteekening in handen, hetwelk de belofte inhield, dat zij de wapenen niet meer voeren, maar voortaan overeenkomstig hare sekse leven zou. Toen zij dit aangenomen had, verwisselde men dit geschrift echter met een ander opstel, waarbij zich aan alle gewaande euveldaden eener tooveres schuldig verklaarde. Zoodra zij dit opstel, bij verrassing, onderteekend had, sprak de bisschop van *Beauvais* hare veroordeeling uit, en haar werd, ten zoen haren misdaden, eene eeuwige gevangenis opgelegd. Intusschen stelde hare vijanden zich ook hiermede nog niet te vreden. Zij droeg thans weder vrouwenkleederen. In zekeren nacht ontnam men haar die echter, en JOHANNA zag zich genoodzaakt, om de manskleederen, die men in derzelve plaats gelegd had, aan te trekken. Deze daad bestempelden hare vijanden met den naam van toovérij, en zij werd tot den brandstapel gedoemd.

Men bragt dit vonnis te *Rouen* ten uitvoer. Toen zij, onder een sterk geleide, naar deze stad gebragt werd, riep zij uit: »Ach! *Ronen*, *Rouen*, zult gij mijne laatste »verblijf zijn." Den brandstapel genaderd, waarop zij sterven moest, zond zij weemoedige gebeden ten hemel, en bereidde zich godvruchtiglijk tot den dood. »Brengt »haar ter strafplaatse!" riepen de regters tot de beulen. Zij gehoorzaamden.

Aldus stierf deze heldin, die een beter loon en zelfs hoogachting van hare vijanden verdiend had.

VADER- EN KINDERLIEFDE.

Nadat IWAN IV, of JAN BASILOWITS, czaar van *Muskovie* zijn rijk, sinds vele jaren, met ijver en roem bestuurd had, gaf hij zich zoodanig aan eene vadzige zorgeloosheid over, dat zijne onderdanen hem niet meer konden achten. De boijaards begeerden, dat hij zijnen zoon aan hun hoofd zou stellen. Den volgenden dag verscheen IWAN te midden van het volk, wierp kroon en mantel op den grond, en riep: »Geeft »die aan hem, die beter kan regeren, en »dien gij beter kunnen gehoorzamen. Ik »heb *Kasan*, *Astracan*, *Lijfland* met »mijn rijk vereenigd; ik heb de Turken »overwonnen, en steeds den roem der Russen staande gehouden, die, onder mijn »bestuur, nooit ongestraft werden gehoond. »Thans verlangt gij, tot loon en erkentenis »mijner daden, een ander hoofd. Zoekt »dan eenen ander gebieder!"

Het verbaasde volk bleef, in verstomming naar het einde van dit zonderlinge schouwspel staren. »Neen," riepen de Boojaards, »gij zijt en gij blijft onze gebieder!"

Deze uitroep werd algemeen toegejuichd; men bood hem kroon en mantel weder aan; doch hij zeide, dat hij dezelve slechts weder wilde aanvaarden, om de bewerkers van dezen opstand te straffen. Hij keerde zich nu naar zijnen zoon, en noemde hem het hoofd der muitelingen. De prins wierp zich voor de voeten zijns vaders, doch toen hij zich wilde regtvaardigen, gaf IWAN hem met den stok, dien hij steeds bij zich droeg, eenen hevigen slag op het hoofd. De ongelukkige zoon zocht nog weg te loopen, maar hij viel, met bloed bedekt, op den grond. Nu veranderde de woede van IWAN eensklaps in wanhoop. Zijnen verbleekten en stervenden zoon aanziende, riep hij uit: »Zie daar, groote God! de vrucht mijner »rampzalige wraak! Ik zelf ben de moordenaar van mijnen zoon! Barbaarsch vorst, »zoo verliest gij door uwe wreedheid alle »zorgbesteding en alle verwachtingen! Mijn »zoon!" hernam hij, terwijl hij zich op het ligchaam van den stervenden prins wierp; »gij sterft! en ik blijf slechts leven, om »mij zelven te verfoeijen; elk oogenblik »mijner aanwezigheid, zal wreeder dan de »dood voor mij zijn."

De jonge prins opende, na eene korte poos, zijne reeds brekende oogen, en hechtte die vol teederheid op zijnen vader. »O vader!" riep hij uit, »ik sterf blijmoedig, dewijl uw hart nog voor mij »geopend is, en liefde tot mij zich in uwe »tranen openbaart. Nooit, ik roep God »tot getuige, heb ik het onderwerp gesmeed »dat gij mij ten laste legt. Hij, die mijn »sterfuur bepaald heeft, moge uwe droefheid lenigen over het vroegtijdige einde »mijns levens, hetwelk ik liever te midden »uwer vijanden wenschte opgeofferd te »hebben."

Vijf dagen daarna gaf de jonge prins den geest. Zijn vader overleefde hem niet lang want het leed dat hem verteerde, sleepte hem spoedig ten grave.

VRIENDSCHAP.

»De geheel en alleen voor zich zelven »levende mensch," zegt de kanselier BACON »heeft en kent geene vrienden. De wereld »is voor hem slechts eene uitgestrekte woestijn, een ballingsoord vol ellende, waarin »hij met gedierte omdoolt."

Twee wijsgeeren, van de Pythagorische sekte, DAMON en PYTHIAS, waren door innige vriendschap verbonden. DIONYSIUS koning van *Syracuse*, veroordeelde DAMON ter dood. De wijsgeer verzocht hem eenige dagen uitstel, om zijne huisselijke belangen te kunnen regelen. DIONYSIUS stond hem dit verzoek, onder het beding, toe, dat PYTHIAS zoo lang, als borg voor DAMON, zou blijven. Het verleende uitstel was schier verstreken, en DAMON kwam nog niet terug. De borg moest reeds naar de strafplaats, om het bloed voor zijnen vriend te plengen. Doch eensklaps verschijnt DAMON, die door onverwachte ontmoetingen opgehouden werd voor den regter. Alle aanwezigen huldigden het edele tweetal, en smeekten genade voor den schuldige af. DIONYSIUS stond zulks gereedelijk toe, en verzocht, de derde in hun vriendschapsverbond te mogen zijn.

Ter Drukkerij van GREGORIUS SERRES.